

Studium przypadku 1

Nowy uczeń w klasie – reakcje rówieśników

We wrześniu do drugiej klasy technikum dołączył nowy uczeń – Amir. Przyjechał z Syrii razem z rodziną, która od dwóch lat mieszka w Polsce. Amir dobrze mówi po angielsku, natomiast dopiero uczy się języka polskiego. W pierwszych dniach jest cichy i uważny – obserwuje zachowania innych uczniów. Siada w ostatniej ławce i nieśmiało się uśmiecha, gdy ktoś się do niego odezwie. Nauczyciel przedstawia go klasie i prosi uczniów, aby pomogli mu odnaleźć się w nowym miejscu.

Początkowo reakcje są pozytywne – kilku chłopców pokazuje mu szkołę, inni tłumaczą, jak działa dziennik elektroniczny. Z czasem jednak pojawiają się drobne napięcia. Podczas lekcji wychowania fizycznego ktoś zaczyna żartować z jego akcentu. Gdy Amir nie rozumie polecenia nauczyciela i pyta po angielsku, w tle słychać śmiech:

„Hej, Anglik, teraz jesteś w Polsce!”
Kilku uczniów odwraca wzrok, udając, że nic nie słyszy, inni śmieją się półgębkiem.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Fundacja Energia dla Europy

Po lekcji jedna z dziewcząt, Magda, mówi do koleżanki:

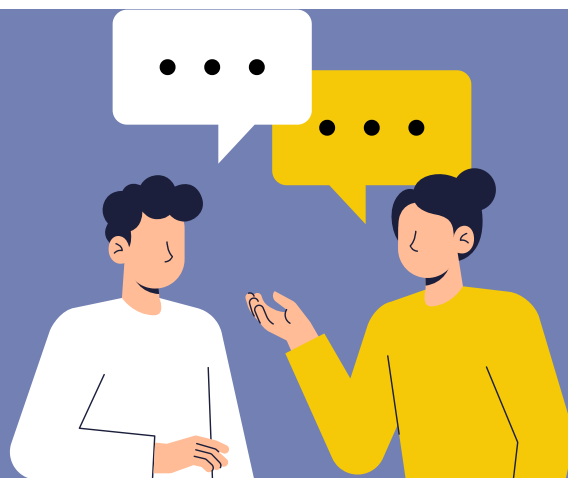
„On jest miły, ale czasem mam wrażenie, że nie rozumie, co się dzieje. Trudno się z nim dogadać.”

Nikt nie reaguje, choć wszyscy czują, że sytuacja jest niezręczna.

Kilka dni później, na lekcji języka polskiego, uczniowie mają przygotować projekt o tradycjach rodzinnych. Amir przygotowuje prezentację o syryjskich potrawach i zwyczajach. W dniu wystąpienia widać, że jest zestresowany. Mówi z akcentem, szukając odpowiednich słów. Gdy pokazuje zdjęcie tradycyjnego dania z jagnięciny, ktoś z tyłu sali mruczy:

„Fuj, oni to jedzą?”

Część klasy się śmieje, inni milczą.

Po lekcji Magda postanawia podejść do Amira. Mówi:

„Podobała mi się twoja prezentacja. Nie wiedziałam, że u was Sylwester jest tak kolorowy.”

Amir z ulgą się uśmiecha i odpowiada:

„Dziękuję. W Syrii też uczymy się o Polsce. Teraz uczę się tu żyć.”

Tydzień później nauczyciel organizuje w klasie „dzień różnorodności”.

Uczniowie przynoszą potrawy z różnych krajów i opowiadają o tradycjach rodzinnych. Amir przygotowuje hummus i chleb pita. Magda pomaga mu przetłumaczyć przepis. Atmosfera jest inna – lżejsza, bardziej otwarta. Kilka osób przyznaje, że nigdy wcześniej nie miało okazji porozmawiać z kimś z Bliskiego Wschodu.

Po tym dniu w klasie powoli zaczyna kształtować się nowa normalność.

Uczniowie częściej rozmawiają z Amirem po polsku – cierpliwie i prostym językiem. On z kolei coraz chętniej uczestniczy w życiu klasy, gra w piłkę z kolegami, żartuje i prosi o pomoc, gdy czegoś nie rozumie. Relacje stają się bardziej naturalne.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

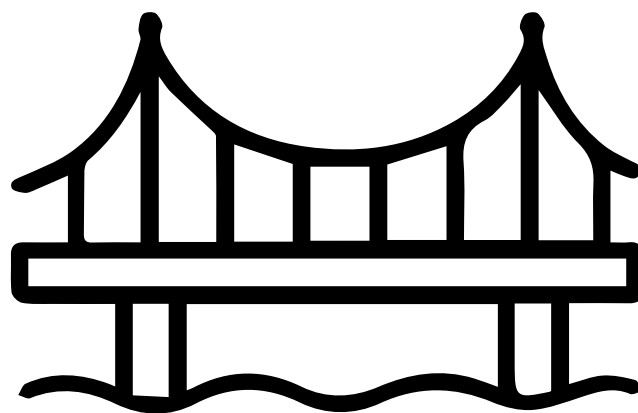

Fundacja Energia dla Europy

Gdy kilka tygodni później szkolne radio emituje audycję o różnorodności, Amir zgłasza się, aby przeczytać fragment tekstu o kulturze Syrii – po polsku. Klasa bije brawo, a nauczyciel zauważa, że osoba, która niedawno była „nowa”, staje się jednym z ważnych głosów w klasie.

Historia Amira pokazuje, że czasem wystarczy jedna osoba, która zdecyduje się okazać ciekawość i wsparcie, aby zmienić dynamikę całej grupy. Niekiedy drobny gest – słowo, zaproszenie do rozmowy, zainteresowanie drugim człowiekiem – staje się początkiem budowania mostu.

Pytania do refleksji i dyskusji

1. Jakie emocje mogły towarzyszyć Amirowi w pierwszych tygodniach w nowej klasie?
2. Jakie zachowania uczniów wspierały jego integrację, a jakie ją utrudniały?
3. Co było momentem przełomowym w relacji Amira z klasą?
4. Jaką rolę odegrała Magda? Jakie kompetencje międzykulturowe pokazała w swoim działaniu?
5. Jak zareagował(a)byś w sytuacji żartu z akcentu?
6. W jaki sposób szkoła może wspierać integrację uczniów z doświadczeniem migracji?
7. Co można zrobić, aby różnorodność w klasie była realną wartością, a nie wyzwaniem?

Dofinansowane ze środków UE. Wyrażone poglądy i opinie są jedynie opiniami autora lub autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej lub Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji. Unia Europejska ani Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Wszystkie rezultaty wypracowane w ramach projektu „Budowanie więzi społecznych” udostępniane są na zasadzie otwartych licencji (CC BY-SA 4.0 DEED). Można z nich korzystać bezpłatnie i bez ograniczeń. Kopiowanie lub przetwarzanie tych materiałów w całości lub w części bez zgody autora jest zabronione. W przypadku wykorzystania rezultatów niezbędne jest podanie źródła finansowania oraz jego autorów.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Fundacja Energia dla Europy

